

294. Edes dictee (auteur: Arno van der Valk)

Dorp met stadse fratsen

Eens was Ede een pittoresk boerendorp op arme zandgrond, maar door de komst van blèrende sergeants, luiwammesende toeristen en tenhemelschreiend uitgebuite twijners groeide het uit tot een dorp met stadse fratsen.

In het huidige tijdsgewricht verandert Ede ook zienderogen, al is het niet altijd vlekkeloos en harmonieus.

Als ware kruidjes-roer-mij-niet spaarden jarenlang enkele antihelden kosten noch moeite om per se de onvermijdelijke groei van Kernhem te vertragen.

Ook supercommerciële projectontwikkelaars en het vermaledijde fijnstofbesluit zorgen ervoor dat Ede maar op zijn elfendertigst groeit.

Desalniettemin frappeert het dat Ede steeds meer stedse trekken krijgt, want na de Dreeslaan en de Raadhuisstraat krijgt ook de Rijksweg een poort: voorzieningencluster Het Nieuwe Landgoed.

In de gemeenteraad klinkt 'Ede moet vooruit!'; geen politicus wil toch de bijdetijdse ambassadeur van de jansaliegeest zijn die onze VOC-promotende premier zo veracht?

Pessimisten mogen vooralsnog niet jeremiëren bij de ontwikkeling van Ede-Oost: in harmonie met militaire relikwieën, plompe heikickers en het antidepressivum sint-janskruid zal in de groene lobben van de nieuwe woonwijk worden gecarwasht en gebarbecued.

Waar eens de neanderthaler op z'n janboerenfluitjes rondrende, rekruten exerceerden en spinners de touwtjes in handen hadden, verrijst in de toekomst een excellente stad met dorpse fratsen.